

PER TELEFAX 088-3610284
Rechtbank Zeeland-West-Brabant
Sector Bestuursrecht
Postbus 90006
4800 PA Breda

Datum: 19 maart 2017
Inzake:
Uw kenmerk: AANVULLING BEROEPSGRONDEN
Ons kenmerk: **BRE 17/621**

Edelachtbare heer/vrouw,

Ondergetekende, mr. J.S. Pols, kantoorhoudende te heeft in zijn hoedanigheid als gemachtigde van de heer **C.ENGEL**, wonende te die te dezer zake woonplaats kiest te mijnen kantore, beroep ingesteld tegen het besluit op bezwaar van 19 januari 2017 van de burgemeester en wethouders van de Gemeente Zundert, waarmee het bezwaarschrift tegen de afwijzing van het inzageverzoek op basis van de Wet bescherming persoonsgegevens ongegrond is verklaard. Een machtiging van appelland wordt hierbij overgelegd.

Bijlage 1:machtiging

Feiten

1. Bij brief van 16 april 2015 is door appelland op basis van artikel 35 van de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) bij het RIEC Zeeland West-Brabant een verzoek gedaan om opgaaf te doen van elke verwerking van persoonsgegevens van appelland en daarvan afschriften te verstrekken (hierna: "het verzoek").
2. Het RIEC heeft bij brief van 25 juni 2015 geantwoord dat de in het verleden verwerkte gegevens vernietigd zijn.
3. Nadat door appelland een klacht is neergelegd bij de Autoriteit Persoonsgegevens, heeft het RIEC nogmaals geantwoord dat de in het verleden verwerkte gegevens vernietigd zijn. Dit omdat gegevens niet langer bewaard worden dan noodzakelijk.
4. Bij brief van 8 januari 2016 is door appelland aan het RIEC medegedeeld dat uit de Toelichting bij de eindversie Convenant (v18) volgt dat Wbp-verzoeken doorgestuurd dienen te worden naar het bestuursorgaan waar de gevraagde informatie zich bevindt. De brief van 25 juni 2015 is door het ontbreken van rechtspersoonlijkheid van het RIEC geen besluit. Het RIEC is vervolgens verzocht alsnog voor een besluit op het verzoek zorg te dragen. Het RIEC heeft het verzoek doorgezonden aan verweerster.
5. Op 31 mei 2016 is door verweerster een besluit genomen. Hierbij verwijst verweerster naar de inhoud van de brieven van het RIEC van 25 juni 2015 en 12 november 2015. Bij brief van 6 juli 2016 is tegen dit besluit bezwaar aangetekend.

Beroepsgronden

Relevante bepalingen

Europese bepalingen

1. Ingevolge artikel 2, aanhef en onder a, van de Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (Pb EG L 281 van 23 november 1995, blz. 31; hierna: de Privacyrichtlijn) wordt in de zin van deze richtlijn verstaan onder "persoonsgegevens", iedere informatie betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon, hierna "betrokkene" te noemen; als identificeerbaar wordt beschouwd een persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificatienummer of van een of meer specifieke elementen die kenmerkend zijn voor zijn of haar fysieke, fysiologische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit.
2. Ingevolge artikel 12 van de Privacyrichtlijn waarborgen de Lid-Staten elke betrokkene het recht van de voor de verwerking verantwoordelijke te verkrijgen:
 - a. vrijelijk en zonder beperking, met redelijke tussenpozen en zonder bovenmatige vertraging of kosten:
 - uitsluitel omtrent het al dan niet bestaan van verwerkingen van hem betreffende gegevens, alsmede ten minste informatie over de doeleinden van deze verwerkingen, de categorieën gegevens waarop deze verwerkingen betrekking hebben en de ontvangers of categorieën ontvangers aan wie de gegevens worden verstrekt;
 - verstrekking, in begrijpelijke vorm, van de gegevens die zijn verwerkt, alsmede de beschikbare informatie over de oorsprong van de gegevens;
 - mededeling van de logica die ten grondslag ligt aan de automatische verwerking van hem betreffende gegevens, in elk geval als het gaat om de geautomatiseerde besluiten als bedoeld in artikel 15, lid 1;
 - b. naar gelang van het geval, de rectificatie, de uitwissing of de afscherming van de gegevens waarvan de verwerking niet overeenstemt met de bepalingen van deze richtlijn, met name op grond van het onvolledige of onjuiste karakter van de gegevens;
 - c. kennisgeving aan derden aan wie de gegevens zijn verstrekt, van elke rectificatie, uitwissing of afscherming, uitgevoerd overeenkomstig punt b), tenzij zulks onmogelijk blijkt of onevenredig veel moeite kost.
3. Ingevolge artikel 13, eerste lid, onder g, van de Privacyrichtlijn kunnen de Lid-Staten wettelijke maatregelen treffen ter beperking van de reikwijdte van de in artikel 6, lid 1, artikel 10, artikel 11, lid 1, artikel 12 en artikel 21 bedoelde rechten en plichten indien dit noodzakelijk is ter vrijwaring van de bescherming van de betrokkene of van de rechten en vrijheden van anderen.

4. Ingevolge artikel 16, eerste lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU) heeft eenieder recht op bescherming van zijn persoonsgegevens.
5. Ingevolge artikel 7 van het op 1 december 2009 in werking getreden Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, als aangepast op 12 december 2007 (laatstelijk gepubliceerd in PB 2010, C 83/02; hierna: het EU Handvest) heeft eenieder recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn communicatie.
6. Ingevolge artikel 8, eerste lid, heeft eenieder recht op bescherming van zijn persoonsgegevens. Ingevolge het tweede lid moeten deze gegevens eerlijk, voor bepaalde doeleinden en met toestemming van de betrokkene of op basis van een andere gerechtvaardigde grondslag waarin de wet voorziet worden verwerkt. Eenieder heeft recht van inzage in de over hem verzamelde gegevens en op rectificatie daarvan.

nationale bepalingen

7. Ingevolge artikel 1, aanhef en onder a, van de Wet bescherming persoonsgegevens (hierna: de Wbp) wordt in deze wet en de daarop berustende bepalingen onder persoonsgegeven verstaan: elk gegeven, betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon.
8. Ingevolge artikel 35, eerste lid, eerste volzin, heeft de betrokkene het recht zich vrijelijk en met redelijke tussenpozen tot de verantwoordelijke te wenden met het verzoek hem mede te delen of hem betreffende persoonsgegevens worden verwerkt.
9. Ingevolge het tweede lid, bevat de mededeling, indien zodanige gegevens worden verwerkt, een volledig overzicht daarvan in begrijpelijke vorm, een omschrijving van het doel of de doeleinden van de verwerking, de categorieën van gegevens, waarop de verwerking betrekking heeft en de ontvangers of categorieën van ontvangers, alsmede de beschikbare informatie over de herkomst van de gegevens.
10. Ingevolge artikel 43, aanhef en onder b, voor zover thans van belang, kan de verantwoordelijke artikel 35 buiten toepassing laten, voor zover dit noodzakelijk is: - ter de voorkoming, opsporing en vervolging van strafbare feiten en sub d: het toezicht op de naleving van wettelijke voorschriften die zijn gesteld ten behoeve van de belangen, bedoeld onder b en c.
11. In de Memorie van Toelichting bij de Wbp(Kamerstukken II 1997-1978, 25 892, nr. 3, blz. 46, hierna: MvT) is vermeld dat alle gegevens die informatie kunnen verschaffen over een identificeerbare natuurlijke persoon als persoonsgegevens moeten worden beschouwd. Voorts is in de MvT vermeld (blz. 46) dat gegevens die een neerslag vormen van een over een bepaalde persoon genomen beslissing, kunnen worden beschouwd als een deze persoon betreffend persoonsgegeven.

Het bestreden besluit

12. In het besluit wordt gesteld dat de persoonsgegevens vernietigd zijn door het RIEC. Verder zouden er geen gegevens beschikbaar zijn. Daarmee is de zaak volgens verweerster afgedaan.

Achtergrond Wbp-verzoek

13. Voor een beter begrip, zal hierna eerst kort de achtergrond van het Wbp-verzoek toegelicht worden. De Wbp geeft betrokkenen het recht om vrijelijk inzage te vragen in de hem betreffende verwerkingen van persoonsgegevens. Dit betekent dat de betrokkene geen motivering behoeft te geven over de achtergrond van het verzoek. Aangezien in dit geval het belang van het inzagerecht als waarborg voor de controle van het bestuur en daarmee als waarborg voor de rechtstaat in deze zaak evident is, wordt hier een korte toelichting op het verzoek gegeven.
14. De afgelopen vijftien jaar is er een ontwikkeling dat bestuursorganen en derden samenwerkingsverbanden aangaan om gezamenlijk burgers of bedrijven aan te pakken waarvan men meent dat deze zich bezig houden met ongewenste activiteiten. In Rotterdam is deze aanpak begonnen met het Alijda-project dat zich richtte tegen drugsrunners en malafide vastgoedeigenaars.
15. Deze Rotterdamse aanpak is nu landelijk uitgerold middels de oprichting van Regionale Informatie en Expertise Centra (RIEC) en een coördinerend Landelijk Informatie en Expertise Centrum (LIEC). Daarnaast zijn er tal van andere samenwerkingsverbanden tussen bestuursorganen ontstaan die middels convenanten informatie uitwisselen en samenwerken.
16. Achteraf is vast komen te staan dat appellant en zijn vennootschappen op de Alijda-lijst geplaatst en daarmee onderwerp waren van tal van gecoördineerde bestuursrechtelijke handhavingsacties en belastingcontroles. De Gemeente Rotterdam heeft uiteindelijk met appellant ter afdoening van deze strijd een overeenkomst gesloten waarbij zij de eigendommen van appellant gekocht heeft. Hierbij is in 2007 overeengekomen dat appellant van de Alijda-lijst verwijderd zou worden.
17. Desondanks is dit beleid voortgezet met nu als partner de Gemeente Zundert. Dit is komen vast te staan uit stukken die middels een WOB-verzoek van het Ministerie van Veiligheid en Justitie ontvangen zijn.
18. Op 23 februari 2013 heeft een bespreking plaatsgevonden waarbij naast staatssecretaris Teeven ook hoofdofficier van justitie van het parket Breda mr. H.M.P. Hillenaars, burgemeester van Zundert L.C. Poppe – de Loeff, gebiedsofficier Van Zetten en de politiechef West Brabant-Zeeland aanwezig waren. Op de agenda stond de situatie met betrekking tot appellant en Fort Oranje. Fort Oranje of appellant zelf zijn niet op de hoogte gesteld, laat staan uitgenodigd hiervoor.
19. Bij alle betrokken partijen zijn verzoeken op basis van de Wet bescherming persoonsgegevens en Wet openbaarheid bestuur neergelegd. Tot op heden weigeren alle partners binnen het RIEC inzage in informatie over deze samenwerking.

20. Uit een dagvaarding van appellant in een zaak met betrekking tot een tijdens een integrale handhavingsactie door de samenwerkende partijen binnen de inrichting van Fort Oranje vastgestelde milieuovertreding is in de beschrijving van de aanleiding van het onderzoek het volgende te lezen:

“Het initiatief van deze actie lag bij de Gemeente Zundert, in samenwerking met de zogenaamde Taskforce B5. De Taskforce B5 is een integrale samenwerking en staat voor een georganiseerde overheid tegen de georganiseerde criminaliteit. Het doel is gezamenlijk criminele netwerken te verstoren, criminelen strafrechtelijk aan te pakken en criminele winsten te ontnemen.”

21. In de Taskforce werken het ministerie van Veiligheid en Justitie, de vijf grootste gemeenten van Brabant het Openbaar Ministerie, de nationale recherche, Belastingdienst, Koninklijke Marechaussee, RIEC en de Nationale Politie nauw samen om de georganiseerde criminaliteit in Brabant terug te dringen.”
22. Er loopt, voor zover bekend, geen strafrechtelijk onderzoek tegen appellant. Aan appellant is geen mededeling gedaan waarom hij een doelwit is van het RIEC.
23. Deze vorm van bestuurlijke en justitiële samenwerking, waarbij bestuursorganen hun bevoegdheden repressief inzetten en daarmee doen aan crimefighting is een opvallende ontwikkeling. Zorgelijk is echter dat deze ontwikkeling heimelijk plaatsvindt waarbij elke vorm van publiek debat gemeden wordt. Zonder de procedurele waarborgen van artikel 6 EVRM worden burgers en bedrijven aangepakt op basis van niet nader gesubstantieerde vermoedens van ongewenst gedrag.
24. Hen wordt zelfs niet medegedeeld dat enige vermoeden of verdenking bestaat van enig strafbaar feit maar worden wel als “crimineel” bestempeld . Hoe deze aanpak werkt, is te lezen in het zojuist verschenen boek “De achterkant van Nederland”, van P. Tops en J. Tromp. Enkele citaten die boekdelen spreken:

“De integrale aanpak is bedoeld om het plezier in het leven voor criminelen te vergallen. Het werkt eenvoudig: als de ene instantie bot vangt, zet een andere instantie haar wapens in. De autoriteiten zijn daarin niet kinderachtig. Of misschien moet je wel zeggen: juist kinderachtig. Op elke slak wordt zout gelegd. Het blijkt de bedoeling. (...)”¹

“De man had in zes jaar 74 panden verzameld met een geschatte waarde van 12 miljoen euro. Het was volgens justitie een klassiek geval van witwassen. De gemeente, de belastingdienst, de brandweer en de politie besloten de man op te jagen.”²

Beroepsgronden

¹ P.223

² P. 224

Verweerster kan als verantwoordelijke niet verwijzen naar het RIEC

25. Verweerster is verantwoordelijke voor de verwerking van persoonsgegevens door het RIEC. Dit betekent dat zij niet alleen moet zorgen voor nakoming van de bepalingen van de Archiefwet 1995. Zij dient tevens zorg te dragen voor de nakoming van de verplichtingen voortvloeiende uit de Wet Openbaarheid Bestuur en de Wbp.
26. Zoals uit de toelichting bij dit Wbp-verzoek, worden deze verplichtingen door de RIEC-deelnemers op grove wijze met voeten getreden. Dit is hier wederom het geval.
27. Ten eerste is het niet geloofwaardig dat er geen persoonsgegevens zijn bij verweerster met betrekking tot RIEC-activiteiten tegen appelland. De activiteiten duren tot de dag van vandaag voort. Dat er geen overlegstukken, notities, gespreksverslagen zoals van het gesprek op 23 februari 2013 en andere stukken die betrekking hebben op appelland. .
28. Verder kan verweerster zich niet beperken tot de opmerking dat de verwerkte gegevens vernietigd zijn. Voor zover inzage gevraagd wordt in stukken die niet bij het bestuursorgaan berusten maar wel bij het bestuursorgaan behoren te berusten, mag van dit bestuursorgaan verwacht worden al het redelijkerwijs mogelijke te doen om deze alsnog te achterhalen. (uitspraken van de Afdeling van 30 september 2009 in zaak nr. 200809495/1/H3 en 8 oktober 2003 in zaak nr. [200301830/1](#)).
29. Dit betekent dat van verweerster verwacht mag worden te onderzoeken welke stukken zij mogelijk zelf onder zich heeft of contact op te nemen met andere RIEC-partners om deze stukken te achterhalen. Door dit na te laten, en ook anderszins geen blijk te geven van een inspanning die verder ging dan het doen van navraag bij het RIEC heeft verweerster niet al het redelijkerwijs mogelijke gedaan om de gegevens alsnog te achterhalen. Uit het vorenstaande volgt dat het besluit tot stand is gekomen in strijd met de in artikel 3:2 van de Awb vereiste zorgvuldigheid.

Conclusie

Gelet op het voorgaande verzoekt appelland u dit beroep gegrond te verklaren en voornoemd besluit geheel te vernietigen, met veroordeling van verweerster in de kosten die appelland in verband met de behandeling van dit beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

Hoogachtend,

Mr. J.S. Pols.

